382R0389

23.2.82 *EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI* N:o L 51/1

NEUVOSTON ASETUS (ETY) N:o 389/82,

annettu 15 päivänä helmikuuta 1982,

puuvilla-alan tuottajaryhmittymistä ja niiden liitoista

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vuoden 1979 liittymisasiakirjan ja erityisesti pöytäkirjassa N:o 4 olevan 9 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen[1],

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[2],

sekä katsoo, että

edellä mainitun pöytäkirjan mukaan markkinoiden tasapainottamiseksi rakenteellisilla parannuksilla tarjonnan ja markkinoille saattamisen tasolla olisi tuotantotukien järjestelmää täydennettävä tuilla tuottajaryhmittymille ja liitoille, jotka

- on perustettu tuottajien omasta aloitteesta,
- tarjoavat riittävät takeet toimiensa kestosta ja tehokkuudesta,
- kyseinen jäsenvaltio on tunnustanut;

mainitussa pöytäkirjassa määrätään muun muassa, että neuvoston tehtäviin kuuluu vahvistaa komission ehdotuksesta yleiset säännöt edellä mainitusta järjestelmästä,

on tärkeää ensi tilassa määrittää tarkat tunnustamisen edellytykset, joilla voidaan varmistaa, että ryhmittymät ja liitot vastaavat erityisesti toimiensa kestolta ja tehokkuudelta mainitussa pöytäkirjassa vahvistettuja vaatimuksia; tämän vuoksi näihin edellytyksiin on sisällyttävä erityisesti tarjonnan täydellinen keskittäminen, tuotannon ja markkinoille saattamisen riittävä valvonta sekä tarvittavat säännökset sen varmistamiseksi, että ryhmittymien ja liittojen kokoonpano on riittävän pysyväjäsenistä ja että ne harjoittavat riittävää taloudellista toimintaa,

olisi lisäksi määritettävä ryhmittymille ja liitoille myönnettävien tukien luonne ja määrä; niiden perustamiskulujen ja kolmen ensimmäisen vuoden hallinnollisen toiminnan kulujen kattamiseen tarkoitettujen tukien sekä erityisesti tarjontaan ja markkinoille saattamiseen liittyvien tehtävien suorittamiseen tarvittaviin investointeihin tarkoitettujen tukien myöntäminen voi muodostaa tarvittavan kannusteen vaadittavat edellytykset täyttävien ryhmittymien ja liittojen luomiseksi; suunnitellun järjestelmän täytäntöönpanon takaamiseksi kaikilla yhteisön alueilla, joilla se osoittautuu tarpeelliseksi, edellä mainittujen tukien myöntäminen olisi tehtävä pakolliseksi,

perustamiskulujen ja hallinnollisen toiminnan kulujen tukien osalta liitoille myönnettävälle tuelle olisi asetettava kokonaissumman yläraja sen seikan huomioon ottamiseksi, että jokainen liittoon kuuluva ryhmittymä on jo saanut tai saa yhä perustamiskulujen ja hallinnollisen toiminnan kulujen tukia; olisi lisäksi vahvistettava täsmällisesti ja tarkoituksenmukaisella tavalla ennen säädetyn järjestelmän perustamista olemassa olleille järjestöille myönnettävien tukien taso sekä jo vaadittujen edellytysten mukaisten järjestöjen sulautumisille myönnettävien tukien taso,

olisi säädettävä, että investointituet koskevat rakenteita, jotka on tarkoitettu ryhmittymien tai liittojen taikka niiden jäsenten yhteisesti käytettäviksi; olisi lisäksi varmistauduttava siitä, että ne edistävät olemassa olevien rakenteiden yhtenäistä parantamista; tämän vuoksi on aiheellista säätää, että nämä tuet myönnetään osana alan tilanteen ja suunnitellun parantamisen perinpohjaisen arvioinnin sisältäviä ohjelmia, jotka ovat jäsenvaltioiden laatimia ja komission hyväksymiä jäsenvaltioiden ja komission välisen tiiviin yhteistyön varmistavan menettelyn mukaisesti; tällainen yhteistyö voidaan var-

(1) EYVL N:o C 272, 24.10.1981, s. 4
(2) EYVL N:o C 327, 14.12.1981, s. 120

mistaa tarkoituksenmukaisella tavalla pysyvässä maatalouden rakennekomiteassa, joka on perustettu maatalouden rakennepolitiikan yhdenmukaistamisesta 4 päivänä joulukuuta 1962 tehdyn neuvoston päätöksen(1) 1 artiklalla,

rahoitussääntöjen ja asianmukaisten menettelyjen saattamiseksi koskemaan suunnitellun järjestelmän soveltamiseen liittyviä yhteisön kuluja olisi tällä erityisesti maatalouteen kuuluvalla alalla sovellettava yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21 päivänä huhtikuuta 1970 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 729/70(2), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 3509/80(3), säännöksiä,

olisi määritettävä yhteisön intervention suunniteltu voimassaoloaika sekä arvioidut kustannukset; viiden vuoden voimassaoloaika sekä arvioidut 14 miljoonan ECUn kokonaiskustannukset voivat edistää tehokkaasti puuvillatarjonnan rakenteen parantamista ja tämän tuotteen tuotannon mukauttamista markkinoiden vaatimuksiin, ja

komission on voitava varmistaa, että jäsenvaltioiden suunnitellun järjestelmän täytäntöönpanemiseksi antamat säännökset ovat järjestelmän edellytysten mukaiset; sen on lisäksi voitava arvioida joka vuosi mainitun järjestelmän täytäntöönpanon käytännön tulokset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

Säännökset, jotka koskevat tuottajaryhmittymien ja niiden liittojen perustamista ja tehtäviä sekä niille myönnettäviä käynnistystukia

1 artikla

1. Tässä asetuksessa "tuottajaryhmittymällä" tarkoitetaan yhteisen tullitariffin nimikkeeseen 55.01 kuuluvan karstaamattoman ja kampaamattoman puuvillan tuottajien omasta aloitteesta perustettua järjestöä, jonka tavoitteena on erityisesti:

- tarjonnan keskittämisen edistäminen,
- tarjonnan mukauttaminen markkinoiden vaatimuksiin,

ja jonka kyseinen jäsenvaltio on tunnustanut 2 artiklan mukaisesti.

2. Tässä asetuksessa "liitolla" tarkoitetaan tuottajaryhmittymistä koostuvaa järjestöä, joka pyrkii samoihin tavoitteisiin kuin edellä mainitut ja jonka kyseinen jäsenvaltio on hyväksynyt 2 artiklan mukaisesti.

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on tunnustettava tuottajaryhmittymät ja niiden liitot, mukaan lukien tämän asetuksen voimaantulohetkellä olemassa olevat liitot, jotka sitä pyytävät ja jotka täyttävät seuraavat edellytykset:

a) ryhmittymien jäsentuottajien ja liittojen jäsenryhmittymien velvoitteisiin on kuuluttava:

- ryhmittymän tai liiton pyytämien satoa ja tarjontaa koskevien tietojen toimittaminen,
- ryhmittymän tai liiton antamien tuotantoa ja markkinoille saattamista koskevien sääntöjen soveltaminen,
- niiden koko tuotannon markkinoille saattaminen ryhmittymän tai liiton kautta.

Kuitenkin:

- viimeksi mainittua velvoitetta ei sovelleta tuotannon osaan, josta tuottajat ovat tehneet myyntisopimuksia tai myöntäneet etuosto-oikeuksia ennen ryhmittymään liittymistä, jos kyseiselle ryhmittymälle on annettu tieto näin sovittujen velvoitteiden laajuudesta ja kestosta ennen liittymistä,
- ryhmittymällä tai liitolla on oikeus antaa jäsenilleen lupa suorittaa itse sopimuspohjaisesti tuotannon osan markkinoille saattaminen sääntöjen mukaan, jotka ne määrittävät ja joiden noudattamista ne valvovat;

b) niiden taloudellisen toiminnan on oltava riittävää; tätä varten ryhmittymien on

- edustettava vähintään kymmentä tuottajaa ja liittojen vähintään viittäkymmentä tuottajaa,
- valvottava puuvillan, josta siemeniä ei ole poistettu, tuotannon vuosittaista määrää, joka on ryhmittymillä vähintään 175 tonnia ja liitoilla vähintään 10 000 tonnia.

Näistä säännöksistä poiketen kuitenkin:

- Sisiliassa perustettujen tuottajaryhmittymien on valvottava puuvillan, josta siemeniä ei ole poistettu, tuotannon vuosittaista määrää, joka on vähintään 100 tonnia,
- Italiassa perustettujen liittojen on edustettava kullakin tuotantoalueella olemassa olevia tuottajaryhmittymiä,

(1) EYVL N:o 136, 17.12.1962, s. 2892/62
(2) EYVL N:o L 94, 28.4.1970, s. 13
(3) EYVL N:o L 367, 31.12.1980, s. 87

– Manner-Kreikan länsi- ja koillisosissa perustetut liitot voivat komission suostumuksella edustaa kullakin alueella olemassa olevia tuottajaryhmittymiä, jos näiden liittojen moitteeton toiminta ei ole muuten turvattu liikenneverkoston tilanteen aiheuttamien siirtämisvaikeuksien vuoksi;

c) niiden on oltava oikeushenkilöitä tai niillä on oltava kansallisen lainsäädännön mukaan oikeuksien ja velvoitteiden omistamiseen tarvittava oikeuskelpoisuus;

d) niiden säännöissä on oltava määräyksiä sen varmistamiseksi, että ryhmittymästä tai liitosta eroa pyytävät jäsenet voivat erota siitä

– osallistuttuaan ryhmittymään tai liittoon niiden tunnustamisen jälkeen vähintään kolmen vuoden ajan, ja

– jos ne ilmoittavat asiasta kirjallisesti ryhmittymälle tai liitolle vähintään kaksitoista kuukautta ennen jäsenyydestä luopumistaan.

Näitä säännöksiä sovelletaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta niiden kansallisten lakien ja asetusten soveltamista, joiden tarkoituksena on suojella tietyissä tapauksissa ryhmittymää, liittoa tai niiden velkojia jäsenen eron mahdollisesti aiheuttamilta taloudellisilta seuraamuksilta taikka estää jäsenen ero budjettivuoden aikana;

e) niiden on pidettävä erillistä kirjanpitoa tunnustetuista toiminnoista. Tämä kirjanpito sekä ryhmittymän tai liiton muihin toimiin liittyvä kirjanpito on tarkoitettu erityisesti mahdollistamaan 4 artiklassa säädettyjen tukien laskeminen sekä näiden ja 5 artiklassa säädettyjen tukien käytön varmistaminen;

f) niillä ei saa olla määräävää asemaa yhteisön markkinoilla;

g) niiden on poistettava koko toiminnastaan kaikki yhteismarkkinoiden toiminnan ja perustamissopimuksen yleisten tavoitteiden toteuttamisen vastainen tuottajien syrjintä toisiinsa nähden ja erityisesti kaikki kansallisuuteen tai sijoittautumispaikkaan perustuva syrjintä.

2. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu markkinoille saattaminen käsittää seuraavat 1 artiklassa tarkoitettuun tuotteeseen liittyvät toiminnat:

– tarjonnan keskittäminen,

– kauppakunnostus,

– tarjonta suurostajille.

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on:

– päätettävä tunnustamisesta hakemuksen jättämistä seuraavien kolmen kuukauden aikana,

– annettava komissiolle tiedoksi kahden kuukauden kuluessa kaikki päätökset tunnustamisen myöntämisestä, epäämisestä tai peruuttamisesta.

2. Tuottajaryhmittymän tai liiton tunnustaminen on peruutettava:

a) jos tässä asetuksessa säädetyt tunnustamisen edellytykset eivät täyty tai eivät enää täyty;

b) jos tunnustaminen perustuu virheellisiin tietoihin;

c) jos ryhmittymä tai liitto on saanut tunnustamisen sääntöjen vastaisesti;

d) jos komissio toteaa, että perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohtaa sovelletaan 3 kohdassa tarkoitettuihin sopimuksiin, päätöksiin ja yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin.

Edellä c alakohdassa säädetyssä tapauksessa tunnustamisen peruuttamisella on taannehtiva vaikutus, ja 4 ja 5 artiklan mukaisesti myönnetyt tuet on perittävä takaisin.

3. Jos komissio toteaa, että perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohtaa sovelletaan sopimuksiin, päätöksiin tai yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin,

– joilla 1 artiklan 1 kohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitetut tuottajat yhdistyvät tämän asetuksen edellytysten mukaiseksi ryhmittymäksi tai ryhmittymät yhdistyvät tämän asetuksen edellytysten mukaiseksi liitoksi tai

– joilla 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitetut yhteiset säännöt annetaan tai pannaan täytäntöön,

niitä koskevaa päätöstä sovelletaan vasta toteamispäivästä.

4 artikla

1. Asianomaisten jäsenvaltioiden on myönnettävä ryhmittymille ja liitoille niiden tunnustamispäivää seuraavien kolmen vuoden aikana tukia niiden perustamisen kannustamiseksi ja niiden hallinnollisen toiminnan helpottamiseksi. Nämä tuet voidaan maksaa viiden vuoden aikana.

2. Tuottajaryhmittymille myönnettävien tukien määrä ensimmäiselle, toiselle ja kolmannelle vuodelle, tässä järjestyksessä:

a) saa olla enintään 3 prosenttia, 2 prosenttia ja 1 prosentti niiden tuotteiden arvosta, jotka

– ovat lähtöisin 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista tuottajaryhmittymistä,

– kuuluvat tunnustamiseen ja saatetaan markkinoille;

b) ei saa kuitenkaan olla suurempi kuin 60 prosenttia, 40 prosenttia ja 20 prosenttia perustamisen ja hallinnollisen toiminnan tosiasiallisista kuluista.

3. Liitoille myönnettävien tukien määrä:

a) saa olla ensimmäisenä, toisena ja kolmantena vuonna, tässä järjestyksessä, enintään 60 prosenttia, 40 prosenttia ja 20 prosenttia perustamisen ja hallinnollisen toiminnan tosiasiallisista kuluista;

b) saa kuitenkin olla enintään yhteensä 50 000 ECUa.

4. Edellä 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden arvo on laskettava joka vuodelle kiinteämääräisenä seuraavien perusteella:

- 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan kolmannen luetelmakohdan mukaan markkinoille saatettu vuosittainen määrä,
- saadut tuotannon keskihinnat.

5. Edellä 2 kohdan b alakohdassa ja 3 kohdan a alakohdassa tarkoitetut perustamisen ja hallinnollisen toiminnan tosiasialliset kulut on määritettävä asetuksen (ETY) N:o 2084/80([1]) mukaisesti.

6. Tässä artiklassa säädetyt tuet voidaan myöntää:

a) ennen tämän asetuksen voimaantuloa perustetuille ryhmittymille ja liitoille ainoastaan niiden 2 artiklassa säädettyihin edellytyksiin mukauttamisen aiheuttamien lisäkulujen osalta;

b) jo tämän asetuksen edellytysten mukaisista ennestään olemassa olevista järjestöistä muodostuneille ryhmittymille ja liitoille ainoastaan:
   - jos ne ovat tuloksena sulautumisesta, joka mahdollistaa 1 artiklassa mainittujen tavoitteiden saavuttamisen paremmin,
   - niiden perustamiseen liittyvien kulujen osalta (kulut valmistelutöistä ja sääntöjen ja perustamisasiakirjan laatimisesta).

II OSASTO

Investointituet, joihin tuottajaryhmittymät ja niiden liitot ovat oikeutettuja

5 artikla

1. Rakenteellisten parannusten edistämiseksi tarjonnan ja markkinoille saattamisen tasolla sekä standardoinnin ja laadun parantamisen edistämiseksi jäsenvaltioiden on myönnettävä 2 artiklan perusteella perustetuille tuottajaryhmittymille ja liitoille investointitukia,

a) joita tarvitaan:
   - 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettujen yhteisten sääntöjen soveltamisessa,
   - 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetussa markkinoille saattamisessa,

   ja jotka liittyvät erityisesti korjuuseen, siementen poistoon, varastointiin ja pakkaamiseen;

b) jotka on tarkoitettu ryhmittymän, liiton tai niiden jäsenten yhteisesti käytettäviksi;

c) jotka sisältyvät 8 artiklan mukaisesti hyväksyttyihin ohjelmiin.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut tuet voivat olla suuruudeltaan enintään 50 prosenttia toteutetun investoinnin kuluista.

6 artikla

1. Ohjelmien on kohdistuttava puuvillan tuotannon ja markkinoille saattamisen kehittämiseen ja järkeistämiseen. Niiden on oltava jäsenvaltioiden laatimia ja kohdistuttava jäsenvaltioiden alueen osaan tai koko alueeseen.

2. Ohjelmiin on sisällyttävä vähintään seuraavat tiedot:

a) maantieteellisen alueen ja kyseisten toimien rajaus;

b) alkutilanne ja suuntaukset, jotka siitä voidaan päätellä, erityisesti:
   - puuvillan tuotannon osalta (määrä, viljelyala, merkitys suhteessa kokonaistuotantoon, rakenteet, nykyinen koneistamistilanne),
   - markkinointialueiden ja niiden näkymien osalta,
   - tarjonnan, markkinoille saattamisen ja kauppakunnostuksen tason nykytilanteen ja erityisesti kyseisten yritysten (mukaan lukien siementenpoistoyritykset) tuotantokyvyn osalta;

c) tarpeet, joita ohjelma vastaa, ja tavoitteet, joihin sillä pyritään, erityisesti:
   - yleisesti ja kyseisellä alueella saavutettava tuotantokyky, eriteltynä eri investointilajien mukaan ja jaoteltuna ajan mukaan,
   - säädetyt kannattavuusperusteet;

d) ohjelman vaikutukset kyseisen maantieteellisen alueen maatilojen tuloihin;

e) keinot ohjelman tavoitteiden saavuttamiseksi, erityisesti: investointien kokonaismäärä (mukaan lukien laskentamenetelmä), uudenaikaistamiseen tarkoitetun tuen määrän erottaminen kehittämiseen tarkoitetun tuen määrästä sekä erityyppisiin investointeihin ja eri alueille tarkoitettujen tukien määrien erottaminen toisistaan;

([1]) EYVL N:o L 203, 5.8.1980, s. 9

f) jäsenvaltion suunnittelema tuen suuruus erityyppisille investoinneille;

g) ohjelman toteuttamiseksi suunniteltu määräaika, joka ei saa olla pitempi kuin viisi vuotta.

7 artikla

1. Sen jäsenvaltion tai niiden jäsenvaltioiden, joiden alueella ohjelmat on toteutettava, on toimitettava ne sekä niiden mahdolliset mukautukset komissiolle.

2. Jäsenvaltion, jota, tai jäsenvaltioiden, joita ohjelma koskee, on toimitettava komission pyynnöstä 6 artiklan mukaan vaadittavia tietoja täydentäviä taustatietoja.

8 artikla

1. Kunkin ohjelman tai sen mukautusten vastaanottopäivää seuraavien kuuden kuukauden kuluessa komissio päättää niiden hyväksymisestä yhteisistä toimista maataloustuotteiden jalostuksen ja kaupan pitämisen edellytysten parantamiseksi 15 päivänä helmikuuta 1977 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 355/77([1]) 22 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, jos kaikki tämän asetuksen 6 artiklassa tarkoitetut tiedot esitetään.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun hyväksymisen yhteydessä komissio vahvistaa tarvittaessa asianomaisen jäsenvaltion suostumuksella keskeiset tiedot, joiden on oltava 14 artiklan toisessa alakohdassa tarkoitetussa kertomuksessa.

III OSASTO

Rahoitusta koskevat säännökset

9 artikla

Edellä I ja II osastossa säädettyjä toimenpiteitä on pidettävä asetuksen (ETY) N:o 729/70 6 artiklan 1 kohdan mukaisina yhteisinä toimina.

10 artikla

1. Yhteisten toimien toteuttamisen suunniteltu kesto on viisi vuotta tämän asetuksen voimaantulopäivästä.

2. Ennen 1 kohdassa tarkoitetun määräajan päättymistä neuvosto ottaa tämän asetuksen uudelleen tarkasteltavaksi komission ehdotuksesta ja komission tämän asetuksen soveltamisen tuloksista antaman kertomuksen perusteella.

3. Rahaston ohjausosaston maksettavat I osastossa säädettyjen yhteisten toimien arvioidut kokonaiskustannukset ovat 2 miljoonaa ECUa.

4. Rahaston ohjausosaston maksettavat II osastossa säädettyjen yhteisten toimien arvioidut kokonaiskustannukset ovat 12 miljoonaa ECUa.

5. Tähän asetukseen sovelletaan asetuksen (ETY) N:o 729/70 6 artiklan 5 kohtaa.

11 artikla

1. Rahaston ohjausosasto voi korvata jäsenvaltioille I ja II osastossa säädetyistä yhteisistä toimista aiheutuvat kustannukset.

2. Rahaston ohjausosasto korvaa jäsenvaltioille 40 prosenttia korvattavista kuluista.

3. Yksityiskohtaiset säännöt 2 kohdan soveltamisesta annetaan asetuksen (ETY) N:o 729/70 13 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

12 artikla

1. Korvaushakemusten on kohdistuttava jäsenvaltioille kalenterivuoden aikana aiheutuneisiin kustannuksiin, ja ne on esitettävä komissiolle seuraavan vuoden 1 päivään toukokuuta mennessä.

2. Rahaston myöntämästä rahoituksesta päätetään asetuksen (ETY) N:o 729/70 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

3. Komissio voi antaa luvan ennakkomaksuihin.

4. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan asetuksen (ETY) N:o 729/70 13 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

13 artikla

Tämä asetus ei rajoita jäsenvaltioiden oikeutta toteuttaa 4 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädettyjen tukien alalla täydentäviä tukitoimenpiteitä, joiden myöntämistä koskevat edellytykset tai yksityiskohtaiset säännöt poikkeavat näissä kohdissa säädetyistä taikka joiden tuen määrät ylittävät näissä kohdissa säädetyt ylärajat, jos nämä toimenpiteet toteutetaan perustamissopimuksen 92, 93 ja 94 artiklan mukaisesti.

([1]) EYVL N:o L 51, 23.2.1977, s. 1

IV OSASTO

Yleiset säännökset

14 artikla

Asianomaisten jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle

- tämän asetuksen soveltamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään kuukauden kuluttua niiden antamisesta,
- kertomus tämän asetuksen soveltamisen tuloksista joka vuosi 31 päivään maaliskuuta mennessä ja ensimmäisen kerran 31 päivään maaliskuuta 1983 mennessä.

15 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.*

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä helmikuuta 1982.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

P. DE KEERSMAEKER